

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2012/27/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, ΤΗΣ 25ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012, «ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ, ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ 2009/125/ΕΚ ΚΑΙ 2010/30/ΕΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ 2004/8/ΕΚ ΚΑΙ 2006/32/ΕΚ» ΟΠΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ 2013/12/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 13^{ΗΣ} ΜΑΪΟΥ 2013 «ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2012/27/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ, ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΡΟΑΤΙΑΣ» ΚΑΙ ΆΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α) ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Με το Μέρος Α' μεταφέρεται στο ελληνικό δίκαιο η Οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 «για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των Οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των Οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ», όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 2013/12/ΕΕ του Συμβουλίου της 13^{ης} Μαΐου 2013 «για την προσαρμογή της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ενεργειακή απόδοση, λόγω της προσχώρησης της Δημοκρατίας της Κροατίας».

Καθορίζονται στόχοι, κανόνες, μέτρα και ειδικές δράσεις για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης σε όλους τους τομείς οικονομικής δραστηριότητας, ώστε να αξιοποιηθούν οι αξιόλογες δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας που εντοπίζονται, διασφαλίζοντας την προστασία των καταναλωτών και τονώνοντας τον ανταγωνισμό για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες.

Η αυξημένη εξάρτηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τις εισαγωγές ενέργειας, η ανάγκη περιορισμού της κλιματικής αλλαγής και η αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης είναι μερικοί από τους σημαντικούς λόγους που καθιστούν αναγκαία τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης για την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων.

Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης συμβάλλει στην ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης μειώνοντας την κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας και περιορίζοντας τις εισαγωγές ενέργειας. Συμβάλλει επίσης στη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου με οικονομικώς αποδοτικό τρόπο και, ως εκ τούτου, στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Η μετάβαση σε μια ενεργειακώς αποδοτικότερη οικονομία προωθεί την εξάπλωση καινοτόμων τεχνολογικών λύσεων και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας, δίνοντας ώθηση στην οικονομική ανάπτυξη και δημιουργία θέσεων εργασίας σε διάφορους τομείς που σχετίζονται με την ενεργειακή απόδοση.

Η ανάγκη περαιτέρω βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση με σκοπό την επίτευξη του στόχου εξοικονόμησης πρωτογενούς ενέργειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά 20% έως το 2020 σε σύγκριση με τις προβλέψεις του 2007, που αντιστοιχεί σε μείωση κατά 370 εκατομμύρια ΤΙΠ σε σχέση με την πρόβλεψη για κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας ίση με 1853 εκατομμύρια ΤΙΠ, οδήγησε στην έκδοση της Οδηγίας 27/2012/ΕΕ, και την Οδηγία 2012/13/ΕΕ που την τροποποίησε, όπου επιχειρείται η σωρευτική εφαρμογή μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης σε διάφορα πεδία με θέσπιση από κάθε κράτος μέλος ενδεικτικών εθνικών στόχων, καθεστώτων και προγραμμάτων ενεργειακής απόδοσης

Συγκεκριμένα, το σχέδιο νόμου, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της Οδηγίας, στοχεύει στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης στη χώρα μας με οικονομικά αποτελεσματικούς τρόπους μέσω μέτρων και κατάλληλων κινήτρων, αλλά και με την άρση των οικονομικών, νομικών και θεσμικών εμποδίων. Επίσης, στοχεύει στη δημιουργία κατάλληλων συνθηκών για την εύρυθμη ανάπτυξη της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών και παροχής μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στους τελικούς καταναλωτές, καθώς και στην τόνωση της ανταπόκρισης στη ζήτηση, δηλαδή της αλλαγής της ενεργειακής συμπεριφοράς του τελικού καταναλωτή με μείωση ή μετατόπιση της κατανάλωσης με αποτέλεσμα την εξοικονόμηση ενέργειας μέσω της πλήρους πληροφόρησης για τα οφέλη που θα έχει.

Το σχέδιο νόμου καλύπτει όλους τους τομείς της τελικής κατανάλωσης ενέργειας, δηλαδή τον οικιακό τομέα, τη βιομηχανία, τις μεταφορές (εκτός αερομεταφορών και ακτοπλοΐας), τον τριτογενή τομέα, τις ένοπλες δυνάμεις και τη γεωργία, καθώς επίσης και τον ενεργειακό εφοδιασμό.

Στο σχέδιο νόμου θεσπίζεται εθνικός ενδεικτικός στόχος ενεργειακής απόδοσης. Ο στόχος επιτυγχάνεται με την εφαρμογή μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, τα οποία συγκροτούν το Εθνικό Σχέδιο Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης (ΕΣΔΕΑ).

Για την επίτευξη του στόχου, το Δημόσιο και οι φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα καλούνται να διαδραματίσουν υποδειγματικό ρόλο στη λήψη των απαιτούμενων μέτρων βελτίωσης ενεργειακής απόδοσης και εξοικονόμησης ενέργειας στις εγκαταστάσεις και τον εξοπλισμό που διαθέτουν. Για το σκοπό αυτό, μεταξύ άλλων, προβλέπονται:

- α) υποχρέωση ανακαίνισης ετησίως του 3% του συνολικού εμβαδού δαπέδου κτιρίων που είναι ιδιόκτητα και καταλαμβανόμενα από την κεντρική δημόσια διοίκηση, προκειμένου να εκπληρωθούν τουλάχιστον οι ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης του Κανονισμού Ενεργειακής Απόδοσης Κτιρίων (ΚΕνΑΚ),
- β) ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης για τις προμήθειες του Δημοσίου.

Στο σχέδιο νόμου προβλέπονται δράσεις ενεργειακής απόδοσης που αφορούν:

- α) στη θέσπιση μακροπρόθεσμης στρατηγικής προκειμένου να κινητοποιούνται επενδύσεις για την ανακαίνιση κατοικιών και εμπορικών κτιρίων, δημοσίων και ιδιωτικών, με σκοπό τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης του κτιριακού αποθέματος,
- β) στη δυνατότητα διενέργειας ενεργειακών ελέγχων στους τελικούς καταναλωτές (συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων),
- γ) στην υιοθέτηση καθεστώτων επιβολής υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης και μέτρων πολιτικής για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης στην παραγωγή, μεταφορά, διανομή και κατανάλωση ενέργειας,
- δ) στην υποχρέωση των διανομέων ενέργειας και των επιχειρήσεων λιανικής πώλησης ενέργειας, για παροχή αναλυτικών και βασιζόμενων στην πραγματική κατανάλωση πληροφοριών και τιμολογίων προς τους τελικούς καταναλωτές,
- ε) στην εγκατάσταση ατομικών μετρητών και ευφύων συστημάτων μέτρησης ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, τηλεθέρμανσης, τηλεψύξης και ζεστού νερού χρήσης, σε ανταγωνιστικές τιμές,
- στ) την προώθηση της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών και την πρόσβαση των επιχειρήσεων και καταναλωτών σε αυτή,
- ζ) στην αξιοποίηση του δυναμικού συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης και αποδοτικής τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης,
- η) την ανάπτυξη προγραμμάτων πληροφόρησης, κατάρτισης και προώθησης των μηχανισμών βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης σε όλους τους τελικούς καταναλωτές και την ενεργειακή αγορά.

Στο Μέρος Β' του σχεδίου νόμου, που αφορά σε λοιπές διατάξεις:

- α) επιχειρείται η προώθηση των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων με τροποποίηση του ισχύοντος καθεστώτος,
- β) θεσπίζεται η υποχρέωση εκπόνησης Σχεδίου Δράσης για την Αντιμετώπιση της Ενεργειακής Πενίας με σκοπό την ανακούφιση των ευάλωτων καταναλωτών,
- γ) ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στο Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών και Εξοικονόμησης Ενέργειας (ΚΑΠΕ) και
- δ) τροποποιείται ο νόμος 4152/2013 προκειμένου να αντιμετωπιστούν προβλήματα ως προς την εφαρμογή και την ερμηνεία συγκεκριμένων διατάξεων.

Β) ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ 2012/27/ΕΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι - ΣΚΟΠΟΣ, ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ

Άρθρο 1 - Σκοπός - αντικείμενο

Στο άρθρο 1 καθορίζεται ο σκοπός και το αντικείμενο του σχεδίου νόμου με το οποίο εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με την Οδηγία 2012/27/ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 2013/12/ΕΕ, για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης με τη θέσπιση πλαισίου μέτρων προκειμένου η χώρα να συνεισφέρει στην επίτευξη του πρωταρχικού στόχου 2020 της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να προετοιμάσει το έδαφος για περαιτέρω βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης πέραν του 2020. Το πλαίσιο αυτό των μέτρων εκφράζεται με τη θέσπιση ενδεικτικού εθνικού στόχου ενεργειακής απόδοσης για το 2020, τη θέσπιση μέτρων για την επίτευξή του και κανόνων που αποσκοπούν στην άρση των φραγμών στην αγορά ενέργειας και στην υπερνίκηση των αδυναμιών της αγοράς που παρεμποδίζουν τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης στον εφοδιασμό και τη χρήση ενέργειας.

(Το άρθρο 1 αντιστοιχεί στο άρθρο 1 της Οδηγίας.)

Άρθρο 2 – Ορισμοί

Στο άρθρο 2 παρέχονται οι βασικοί ορισμοί. Συγκεκριμένα ορίζονται οι έννοιες: Ενέργεια, Κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας, Τελική κατανάλωση ενέργειας, Ενεργειακή απόδοση, Εξοικονόμηση ενέργειας, Βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, Ενεργειακή υπηρεσία, Δημόσιοι φορείς, Κεντρική δημόσια διοίκηση, Συνολικό ωφέλιμο εμβαδόν δαπέδου, Σύστημα ενεργειακής διαχείρισης, Ευρωπαϊκό πρότυπο, Διεθνές πρότυπο, Υπόχρεο μέρος, Εξουσιοδοτηθέν μέρος, Συμμετέχον μέρος, Δημόσια αρχή επιβολής, Μέτρο πολιτικής, Επιμέρους δράση, Διανομέας ενέργειας, Διαχειριστής δικτύου διανομής, Επιχείρηση λιανικής πώλησης ενέργειας, Τελικός καταναλωτής, Επιχείρηση ενεργειακών υπηρεσιών, Ενεργειακός έλεγχος, Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, Σύμβαση ενεργειακής απόδοσης, Έξυπνο ή ευφυές σύστημα μέτρησης, Διαχειριστής συστήματος μεταφοράς, Συμπαγωγή, Οικονομικά δικαιολογημένη ζήτηση, Ωφέλιμη θερμότητα, Ηλεκτρική ενέργεια από συμπαγωγή, Συμπαγωγή υψηλής απόδοσης, Ολικός βαθμός απόδοσης, Λόγος ηλεκτρικής ενέργειας προς θερμότητα, Μονάδα συμπαγωγής, Μονάδα συμπαγωγής μικρής κλίμακας, Συντελεστής δόμησης, Αποδοτικό σύστημα τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης, Αποδοτική θέρμανση και ψύξη, Αποδοτική ατομική θέρμανση και ψύξη, Ουσιαστική ανακαίνιση, Φορέας συγκέντρωσης.

Οι περισσότεροι ορισμοί έχουν υιοθετηθεί όπως ακριβώς περιγράφονται στην Οδηγία, ενώ έγινε αντιπαράθεση και συνδυασμός των ορισμών με αντίστοιχες έννοιες που έχουν

υιοθετηθεί βάσει συναφών οδηγιών και νομοθετικών κειμένων, προκειμένου να αποδοθούν ορθότερα οι έννοιες. Ειδικότερα διευκρινίζονται οι παρακάτω περιπτώσεις :

«Δημόσιοι φορείς»: οι «αναθέτουσες αρχές», όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του π.δ. 60/2007, σύμφωνα με το οποίο είναι το κράτος, οι αρχές τοπικής αυτοδιοίκησης, οι οργανισμοί δημοσίου δικαίου και οι ενώσεις μίας ή περισσότερων από αυτές τις αρχές ή ενός ή περισσότερων από αυτούς τους οργανισμούς δημοσίου δικαίου.

«Κεντρική δημόσια διοίκηση»: οι διοικητικές υπηρεσίες των οποίων η αρμοδιότητα εκτείνεται σε ολόκληρη την επικράτεια και όπως ορίζονται ως «Κεντρική Διοίκηση ή Δημόσιο ή Κράτος» στο άρθρο 14 του ν. 4270/2014, που περιλαμβάνει την Προεδρία της Δημοκρατίας, τα Υπουργεία, στα οποία εντάσσονται και οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, οι Ανεξάρτητες Αρχές που δεν έχουν νομική προσωπικότητα και η Βουλή των Ελλήνων.

Ο όρος «Πάροχος ενεργειακών υπηρεσιών» αντιστοιχεί στον όρο «Επιχειρήσεις Ενεργειακών Υπηρεσιών», που είχε εισαχθεί με το ν. 3855/2010 και χρησιμοποιείται στην απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής με αριθμό Δ6/Β/13280/7.6.2011 που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότησή του.

Διευκρινίζεται ότι ο όρος «Ενεργειακός Έλεγχος», δε σχετίζεται με τον όρο «Ενεργειακή Επιθεώρηση» του ν. 4122/2013.

Ο ορισμός «Συνολική απόδοση» της Οδηγίας διατυπώνεται ως «Ολικός βαθμός απόδοσης» όπως είναι καθιερωμένος από το ν. 3734/2009. Στον εν λόγω ορισμό ο όρος «προς τα καύσιμα» έχει αντικατασταθεί από τον όρο «προς το ενεργειακό περιεχόμενο των καυσίμων» για σαφέστερη διατύπωση.

(Το άρθρο 2 αντιστοιχεί στο άρθρο 2 της Οδηγίας).

Άρθρο 3 - Στόχος ενεργειακής απόδοσης

Στην παράγραφο 1 καθορίζεται ότι με Απόφαση του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας θεσπίζεται ενδεικτικός εθνικός στόχος ενεργειακής απόδοσης στην τελική κατανάλωση ενέργειας για το 2020. Ο στόχος αυτός, προσδιορίστηκε αρχικά στην ετήσια έκθεση του 2013 και αναθεωρήθηκε με το Εθνικό Σχέδιο Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης του 2014 και καθορίζει ότι η τελική κατανάλωση ενέργειας της χώρας το 2020 δεν θα υπερβαίνει τα 18,4 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου πετρελαίου (ΤΙΠ).

Στις παραγράφους 2 και 3 περιγράφονται οι παράμετροι που συνεκτιμώνται και δύναται να λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό του ενδεικτικού εθνικού στόχου ενεργειακής απόδοσης της παραγράφου 1.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται ότι το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει τον γενικό έλεγχο και την αρμοδιότητα επίβλεψης της υλοποίησης των ενεργειών για την επίτευξη του στόχου της παραγράφου 1.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι η Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει την ευθύνη για την εκπόνηση ετησίων εκθέσεων προόδου για την επίτευξη του στόχου της παραγράφου 1. Επιπλέον, ορίζεται ο τρόπος έγκρισης, δημοσιοποίησης και υποβολής τους στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, καθώς επίσης οι ημερομηνίες υποβολής. Να επισημανθεί ότι για την τήρηση των υποχρεώσεων της χώρας προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχουν ήδη σταλεί

δύο ετήσιες εκθέσεις, η πρώτη στις 30 Απριλίου του 2013 και η δεύτερη στις 16 Δεκεμβρίου 2014 ως μέρος του πρώτου Εθνικού Σχεδίου Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης (ΕΣΔΕΑ).

Στην παράγραφο 6 καθορίζεται το ελάχιστο περιεχόμενο των εκθέσεων της παραγράφου 5.

(Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 αντιστοιχούν στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 της Οδηγίας και στο παράρτημα της Οδηγίας 2013/12/ΕΕ. Οι παράγραφοι 5 και 6 αντιστοιχούν στην παράγραφο 1 του άρθρου 24 της Οδηγίας).

Άρθρο 4 - Εθνικά Σχέδια Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης (ΕΣΔΕΑ)

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι για την επίτευξη του εθνικού ενδεικτικού στόχου του άρθρου 3 η Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει την ευθύνη για την εκπόνηση Εθνικών Σχεδίων Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης (ΕΣΔΕΑ) κατόπιν συνεργασίας με συναρμόδια υπουργεία και φορείς.

Στις παραγράφους 2 και 3 ορίζονται το περιεχόμενο των ΕΣΔΕΑ, ο τρόπος έγκρισής τους και οι προθεσμίες υποβολής τους στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Επισημαίνεται ότι το πρώτο ΕΣΔΕΑ έχει ήδη υποβληθεί από τη Γενική Γραμματεία Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 16 Δεκεμβρίου 2014.

(Το άρθρο 4 αντιστοιχεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 24 της Οδηγίας).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II - ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Άρθρο 5 - Ανακαίνιση κτιρίων

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι η Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει την ευθύνη σύνταξης της έκθεσης μακροπρόθεσμης στρατηγικής για την κινητοποίηση επενδύσεων για την ανακαίνιση του εθνικού κτιριακού αποθέματος κατοικιών και εμπορικών κτιρίων, δημοσίων και ιδιωτικών.

Στην παράγραφο 2 περιγράφονται ο τρόπος έγκρισής, δημοσίευσής της έκθεσης της παραγράφου 1 και κοινοποίησής της στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οι προθεσμίες υποβολής και αναθεώρησής της.

Επισημαίνεται ότι η πρώτη έκθεση έχει ήδη υποβληθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 16 Δεκεμβρίου 2014.

Στην παράγραφο 3 καθορίζεται το περιεχόμενο της έκθεσης της παραγράφου 1.

(Το άρθρο 5 αντιστοιχεί στο άρθρο 4 της Οδηγίας.)

Άρθρο 6 - Υποδειγματικός ρόλος κτιρίων που ανήκουν σε δημόσιους φορείς

Στην παράγραφο 1 ορίζεται το ετήσιο ποσοστό του συνολικού εμβαδού δαπέδου των κτιρίων της κεντρικής δημόσιας διοίκησης που θα ανακαινίζεται ενεργειακά προκειμένου να

εκπληρωθούν τουλάχιστον οι ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης του άρθρου 4 του ν. 4122/2013 και η ημερομηνία έναρξης της υποχρέωσης αυτής.

Στην παράγραφο 2 παρουσιάζεται ο τρόπος υπολογισμού του ποσοστού της παραγράφου 1.

Στην παράγραφο 3 παρέχεται ο ορισμός του κτιρίου για την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2.

Στην παράγραφο 4 αναφέρεται ότι τα κτίρια των παραγράφων 1 και 2 με τη χαμηλότερη ενεργειακή απόδοση έχουν προτεραιότητα για την υλοποίηση μέτρων ενεργειακής απόδοσης.

Στην παράγραφο 5 περιγράφονται οι κατηγορίες κτιρίων που εξαιρούνται από την υποχρέωση της παραγράφου 1.

Στην παράγραφο 6 καθορίζεται ο τρόπος συνυπολογισμού του πλεονάζοντος ποσοστού ανακαίνισης σε ένα δεδομένο έτος.

Στην παράγραφο 7 αναφέρονται οι κατηγορίες κτιρίων που μπορούν να συνυπολογίζονται στο ετήσιο ποσοστό ανακαίνισης κτιρίων της υποχρέωσης των παραγράφων 1 και 2.

Στην παράγραφο 8 προβλέπεται η εναλλακτική δυνατότητα ετήσιων συμβολών ισοδύναμων προς τις επενδύσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση των υποχρεώσεων στο Ειδικό Ταμείο Ενεργειακής Απόδοσης του άρθρου 20.

Στην παράγραφο 9 ορίζεται ότι η Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σε συνεργασία με συναρμόδια υπουργεία και φορείς, έχει την ευθύνη κατάρτισης καταλόγου των κτιρίων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ενώ στην παράγραφο 10 ορίζεται ο τρόπος δημοσιοποίησης του καταλόγου και προβλέπεται η δυνατότητα επικαιροποίησης των στοιχείων του.

Το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας προκειμένου να είναι σύμφωνο με τις διατάξεις της Οδηγίας έχει αναρτήσει από την 31^η Δεκεμβρίου 2013 στην ιστοσελίδα του τον κατάλογο των κτιρίων της κεντρικής δημόσιας διοίκησης, όπως προέκυψε κατόπιν συνεργασίας με τα υπουργεία Οικονομικών και τέως Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης (νυν Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης), τα οποία αποτελούν θερμαινόμενα ή/και ψυχόμενα κτίρια της κεντρικής δημόσιας διοίκησης με συνολικό ωφέλιμο εμβαδό δαπέδου πάνω από 500 τ.μ.

Στην παράγραφο 11 αναφέρεται ότι τα κτίρια του καταλόγου της παραγράφου 9 έχουν προτεραιότητα σε περιπτώσεις θέσπισης χρηματοδοτικών κινήτρων και προγραμμάτων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

Στην παράγραφο 12 καθορίζονται δράσεις ενεργειακής απόδοσης που πρέπει να αναλάβουν στα κτίρια αρμοδιότητάς τους οι Περιφερειάρχες και Δήμαρχοι. Μεταξύ άλλων περιλαμβάνεται η εκπόνηση σχεδίων ενεργειακής απόδοσης και η καθιέρωση συστημάτων ενεργειακής διαχείρισης.

Στην παράγραφο 13 ορίζεται ότι το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει τον γενικό έλεγχο και την αρμοδιότητα για την εκπλήρωση της υποχρέωσης της παραγράφου 1.

(Οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 αντιστοιχούν στην παράγραφο 1 του άρθρου 5 της Οδηγίας. Η παράγραφος 5 αντιστοιχεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 της Οδηγίας. Η παράγραφος 6 αντιστοιχεί στην παράγραφο 3 του άρθρου 5 της Οδηγίας. Η παράγραφος 7 αντιστοιχεί στην παράγραφο 4 του άρθρου 5 της Οδηγίας. Η παράγραφος 8 αντιστοιχεί στην παράγραφο 5 του άρθρου 20 της Οδηγίας. Οι παράγραφοι 9 και 10 αντιστοιχούν στην παράγραφο 5 του άρθρου 5 της Οδηγίας. Η παράγραφος 12 αντιστοιχεί στην παράγραφο 7 του άρθρου 5 της Οδηγίας).

Δεν υπάρχει αντιστοιχία της παραγράφου 11 του άρθρου 5 της Οδηγίας λόγω μη υιοθέτησης της εναλλακτικής προσέγγισης που δίνει η εν λόγω παράγραφος.

Άρθρο 7 - Ενεργειακή απόδοση κατά τις αγορές από δημόσιους φορείς

Στις παραγράφους 1, 2 και 3 εισάγεται η υποχρέωση υψηλής ενεργειακής απόδοσης κατά την αγορά προϊόντων, υπηρεσιών και κτιρίων από τους φορείς της κεντρικής δημόσιας διοίκησης, και η αντίστοιχη δυνατότητα για τους υπόλοιπους δημόσιους φορείς, και προδιαγράφονται οι λεπτομέρειες της υποχρέωσης. Επίσης, οι δημόσιοι φορείς δύνανται, κατά τη διαδικασία σύναψης συμβάσεων παροχής υπηρεσιών με σημαντικό ενεργειακό περιεχόμενο, να εκτιμούν κατά πόσον υπάρχει δυνατότητα σύναψης μακροχρόνιων συμβάσεων ενεργειακής απόδοσης, οι οποίες επιφέρουν μακροπρόθεσμη εξοικονόμηση ενέργειας. Με ΚΥΑ καθορίζονται οι προϋποθέσεις εφαρμογής των ανωτέρω.

Στην παράγραφο 4 καθορίζεται ο βαθμός εφαρμογής της παραγράφου 1 στις ένοπλες δυνάμεις.

Στην παράγραφο 5, κατά την αγορά δέσμης προϊόντων από δημόσιους φορείς, παρέχεται η δυνατότητα να απαιτούν συνολική ενεργειακή απόδοση κατά προτεραιότητα έναντι της ενεργειακής απόδοσης επιμέρους προϊόντων στο πλαίσιο της ίδιας δέσμης.

Στην παράγραφο 6 θεσπίζεται η υποχρέωση κατά τη σύναψη νέας σύμβασης μίσθωσης ή αγοράς κτιρίου από δημόσιους φορείς, να απαιτείται το κτίριο να ανήκει τουλάχιστον στην ενεργειακή κατηγορία Γ, όπως καθορίζεται στον Κανονισμό Ενεργειακής Απόδοσης Κτιρίων. Η παραπάνω υποχρέωση εφαρμόζεται σταδιακά για την ανανέωση των υφιστάμενων συμβάσεων μίσθωσης με σκοπό έως το 2020 όλα τα κτίρια που στεγάζουν υπηρεσίες δημόσιων φορέων να είναι τουλάχιστον ενεργειακής κατηγορίας Γ.

(Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 αντιστοιχούν στις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 6 της Οδηγίας. Η παράγραφος 4 αντιστοιχεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 της Οδηγίας. Η παράγραφος 5 αντιστοιχεί στην παράγραφο 4 του άρθρου 6 της Οδηγίας.).

Άρθρο 8 - Καθεστώτα επιβολής υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης

Η υιοθέτηση καθεστώτων επιβολής θεωρείται ένας αποτελεσματικός τρόπος επίτευξης των στόχων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, που έχει υιοθετηθεί από αρκετά κράτη τόσο σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όσο και σε διεθνές. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι το 40% του στόχου εξοικονόμησης ενέργειας στην ΕΕ αναμένεται ότι θα επιτευχθεί με καθεστώτα επιβολής. Η επίτευξη του στόχου εξοικονόμησης ενέργειας, απαιτεί ένα αντίστοιχο κόστος υλοποίησης, το οποίο, στην περίπτωση θέσπισης καθεστώτων επιβολής αναλαμβάνεται κυρίως από τα υπόχρεα μέρη, με αποτέλεσμα ο διαθέσιμος προϋπολογισμός των μέτρων πολιτικής να μπορεί να διατεθεί για άλλες δράσεις ενεργειακής και κοινωνικής φύσεως. Η επιλογή μόνο των εναλλακτικών σχημάτων, δηλαδή η υιοθέτηση μόνο μέτρων πολιτικής, ενέχει τον κίνδυνο η πολιτεία να αναλάβει εξ ολοκλήρου την όποια επιβάρυνση αφήνοντας τους παρόχους αμέτοχους. Με τα καθεστώτα επιβολής δίδεται επίσης η ευκαιρία στις

εταιρείες παροχής ενέργειας να δραστηριοποιηθούν στον κλάδο των υπηρεσιών εξοικονόμησης και με τον τρόπο αυτό να καλύψουν ενδεχόμενες απώλειες από τη μείωση των πωλήσεων που θα προκύψει από τις πολιτικές της εξοικονόμησης, ενώ παράλληλα θα γίνει ένα πρώτο βήμα για τη δημιουργία κλάδου ενεργειακών υπηρεσιών στην Ελλάδα. Βασική επιδίωξη των καθεστώτων επιβολής είναι η δυναμική ανάπτυξη της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών, σε συνδυασμό όμως με την υλοποίηση παρεμβάσεων από τα υπόχρεα μέρη σε ευάλωτους καταναλωτές ή στην προώθηση τεχνολογιών υψηλής καινοτομίας και εγχώριας προστιθέμενης αξίας. Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι η εμπειρία έχει οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι μακροπρόθεσμα, με την υιοθέτηση καθεστώτων επιβολής, παρατηρείται μείωση στις τιμές των παρεχόμενων ενεργειακών προϊόντων για τους τελικούς καταναλωτές, αφού μειώνονται σημαντικά παράμετροι που το επηρεάζουν, όπως το κόστος κάλυψης των αιχμών και της χρήσης του δικτύου για τις ενεργειακές επιχειρήσεις.

Αρχικά επιλέχθηκε η υιοθέτηση της εναλλακτικής προσέγγισης που παρέχει η Οδηγία, δηλαδή η εκπλήρωση του στόχου μέσω μέτρων πολιτικής. Το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας υπέβαλλε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 5 Δεκεμβρίου του 2013 έκθεση σχετικά με την υιοθέτηση αποκλειστικά μέτρων πολιτικής για την επίτευξη εξοικονόμησης ενέργειας στους τελικούς καταναλωτές. Επικαιροποίηση των μέτρων της έκθεσης έχει γίνει στο πρώτο ΕΣΔΕΑ.

Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, κρίθηκε σκόπιμη η θέσπιση και καθεστώτων επιβολής (από το έτος 2017), επιπλέον των μέτρων πολιτικής.

Στην παράγραφο 1 θεσπίζεται καθεστώς επιβολής υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης από την 1^η Ιανουαρίου 2017 με σκοπό την επίτευξη σωρευτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση έως 31 Δεκεμβρίου 2020. Με απόφαση του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος.

Στην παράγραφο 2 καθορίζεται ο στόχος της παραγράφου 1.

Στην παράγραφο 3 καθορίζονται τα στοιχεία που μπορούν να εξαιρούνται ή να λαμβάνονται υπόψη στον υπολογισμό του στόχου.

Στην παράγραφο 4 προβλέπεται ο καθορισμός βάσει αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων υπόχρεων μερών για την εφαρμογή των καθεστώτων επιβολής ενεργειακής απόδοσης της παραγράφου 1.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι η απαιτούμενη ποσότητα της εξοικονομούμενης ενέργειας συνολικά και κάθε υπόχρεου μέρους εκφράζεται ως κατανάλωση τελικής ενέργειας, με τη χρήση του Πίνακα του παραρτήματος IV του άρθρου 29.

Στην παράγραφο 6 προσδιορίζονται οι μέθοδοι και αρχές υπολογισμού εξοικονόμησης ενέργειας για τους σκοπούς των παραγράφων 1, 2, 3, 10 και 11.

Στην παράγραφο 7 διατυπώνονται οι δυνατές επιλογές προσμέτρησης εξοικονόμησης ενέργειας στο πλαίσιο ενός καθεστώτος επιβολής υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης.

Στην παράγραφο 8 ορίζεται ότι η Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει τη δυνατότητα μία φορά ετησίως να απαιτεί από τα υπόχρεα μέρη στοιχεία σχετικά με τους τελικούς καταναλωτές.

Στην παράγραφο 9 περιγράφεται ο τρόπος δημοσιοποίησης της εξοικονόμησης ενέργειας κάθε υπόχρεου μέρους ή κάθε υποκατηγορίας υπόχρεων μερών, καθώς και συνολικά του καθεστώτος επιβολής υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης.

Στην παράγραφο 10 προβλέπεται ότι τα υπόχρεα μέρη έχουν τη δυνατότητα να συμβάλλουν στο Ειδικό Ταμείο Ενεργειακής Απόδοσης με ποσό ισοδύναμο προς τις επενδύσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση των υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Στην παράγραφο 11, δίνεται η δυνατότητα εναλλακτικά προς τη θέσπιση καθεστώτων επιβολής να λαμβάνονται και άλλα μέτρα πολιτικής για την επίτευξη εξοικονόμησης ενέργειας και με τον όρο η ετήσια ποσότητα της νέας εξοικονομούμενης ενέργειας να είναι ισοδύναμη με την ποσότητα που προκύπτει από τις παραγράφους 1, 2 και 3.

Στην παράγραφο 12 αναφέρονται, ενδεικτικά, στοιχεία που μπορούν να περιλαμβάνονται, μεμονωμένα ή σε συνδυασμό, σε μέτρα πολιτικής.

Στις παραγράφους 13, 14 και 15 ορίζονται τα κριτήρια (οι προδιαγραφές) για τα μέτρα πολιτικής.

Στην παράγραφο 16 προβλέπεται ότι δεν μετράται διπλά η εξοικονόμηση ενέργειας σε περίπτωση αλληλοεπικάλυψης του αντίκτυπου των μέτρων πολιτικής ή των επιμέρους δράσεων.

(Οι παράγραφοι 1 και 2 αντιστοιχούν στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 της Οδηγίας, η παράγραφος 3 αντιστοιχεί στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 7 της Οδηγίας, η παράγραφος 4 στην παράγραφο 4 του άρθρου 7 της Οδηγίας, η παράγραφος 5 αντιστοιχεί στην παράγραφο 5 του άρθρου 7 της Οδηγίας, η παράγραφος 6 αντιστοιχεί στην παράγραφο 6 του άρθρου 7 της Οδηγίας, η παράγραφος 7 αντιστοιχεί στην παράγραφο 7 του άρθρου 7 της Οδηγίας, οι παράγραφοι 8 και 9 αντιστοιχούν στην παράγραφο 8 του άρθρου 7 της Οδηγίας, η παράγραφος 10 αντιστοιχεί στην παράγραφο 6 του άρθρου 20 της Οδηγίας, οι παράγραφοι 11 και 12 αντιστοιχούν στην παράγραφο 9 του άρθρου 7 της Οδηγίας, οι παράγραφοι 13 και 14 αντιστοιχούν στην παράγραφο 10 και 11 του άρθρου 7 της Οδηγίας, η παράγραφος 15 αντιστοιχεί στην παράγραφο 11 του άρθρου 7 της Οδηγίας, η παράγραφος 16 αντιστοιχεί στην παράγραφο 16 του άρθρου 7 της Οδηγίας).

Άρθρο 9 - Ενεργειακοί έλεγχοι και συστήματα ενεργειακής διαχείρισης

Στην παράγραφο 1 προβλέπεται η παροχή σε όλους τους τελικούς καταναλωτές της δυνατότητας ενεργειακών ελέγχων υψηλής ποιότητας διακρινόμενους σε τρεις κατηγορίες:

- κτίρια κατοικιών, μικρά κτίρια γραφείων, μικρά εμπορικά καταστήματα και επαγγελματικά εργαστήρια
- μεγάλα κτίρια γραφείων, μεγάλα εμπορικά κτίρια και κτίρια του τριτογενούς τομέα, καθώς και μικρές βιομηχανικές & βιοτεχνικές εγκαταστάσεις
- μεγάλες βιομηχανικές & βιοτεχνικές εγκαταστάσεις

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι οι ενεργειακοί έλεγχοι διενεργούνται ανεξάρτητα από ειδικευμένους ενεργειακούς ελεγκτές και καθορίζονται τα προσόντα αυτών. Διευκρινίζεται ότι οι ενεργειακοί επιθεωρητές της περίπτωσης δ) αφορούν τους ενεργειακούς επιθεωρητές που προβλέπονται στο π.δ. 100/2010 (Α 177), όπως ισχύει.

Στην παράγραφο 3 γίνεται κατάταξη των ενεργειακών ελεγκτών σε τρεις τάξεις: Α', Β' και Γ'.

Στην παράγραφο 4 προβλέπεται ότι οι ενεργειακοί έλεγχοι δύνανται να διενεργούνται και από εσωτερικούς εμπειρογνώμονες που πληρούν τα κριτήρια των παραγράφων 2 και 3.

Στην παράγραφο 5 προβλέπεται η υποχρεωτική εγγραφή των ενεργειακών ελεγκτών σε Μητρώο Ενεργειακών Ελεγκτών καθώς και η αρμόδια Υπηρεσία για την τήρηση, έλεγχο και διαχείριση του εν λόγω μητρώου.

Στην παράγραφο 6 προβλέπονται τα ελάχιστα κριτήρια που πρέπει να πληρούν οι ενεργειακοί έλεγχοι και τα ευρωπαϊκά πρότυπα βάσει των οποίων οι έλεγχοι διενεργούνται (σειρά EN 16247).

Στην παράγραφο 7 προβλέπεται η ηλεκτρονική υποβολή των εκθέσεων αποτελεσμάτων των ενεργειακών ελέγχων σε Αρχείο Ενεργειακών Ελέγχων καθώς και η αρμόδια Υπηρεσία για την τήρηση, έλεγχο και διαχείριση του εν λόγω αρχείου.

Στην παράγραφο 8 προβλέπεται η δυνατότητα θέσπισης καθεστώτων στήριξης των ΜΜΕ με έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης, για την κάλυψη του κόστους των ενεργειακών ελέγχων και των υλοποιήσεων των συστάσεών τους.

Στην παράγραφο 9 προβλέπεται η κατάρτιση προγραμμάτων ενημέρωσης των ΜΜΕ, προγραμμάτων ευαισθητοποίησης των νοικοκυριών και εκπαιδευτικών προγραμμάτων για τους ενεργειακούς ελεγκτές.

Στην παράγραφο 10 θεσπίζεται υποχρέωση διενέργειας ενεργειακού ελέγχου για τις επιχειρήσεις που δεν είναι ΜΜΕ εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος του νόμου και εν συνεχεία κάθε τετραετία.

Στην παράγραφο 11 ορίζεται ότι οι επιχειρήσεις που δεν είναι ΜΜΕ και εφαρμόζουν σύστημα ενεργειακής ή περιβαλλοντικής διαχείρισης πιστοποιημένο από ανεξάρτητο φορέα σύμφωνα με τα σχετικά ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα, εξαιρούνται από τις απαιτήσεις της παραγράφου 10.

Στην παράγραφο 12 προβλέπεται ότι οι ενεργειακοί έλεγχοι είναι δυνατό να αποτελούν μέρος ενός ευρύτερου περιβαλλοντικού ελέγχου ή να είναι μεμονωμένοι, ενώ πρέπει να λαμβάνουν υπόψη και την αξιολόγηση δυνατότητας σύνδεσης με υφιστάμενο ή σχεδιαζόμενο δίκτυο τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης.

Στην παράγραφο 13 προβλέπεται ότι η πρόσβαση στους συμμετέχοντες στην αγορά που παρέχουν ενεργειακές υπηρεσίες πρέπει να βασίζεται σε διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια.

Στην παράγραφο 14 προβλέπεται η δυνατότητα έκδοσης κοινής υπουργικής απόφασης για τη θέσπιση καθεστώτων στήριξης και παροχής κινήτρων για την υλοποίηση των συστάσεων από ενεργειακούς ελέγχους και συναφή μέτρα.

Στην παράγραφο 15 ορίζεται η αρμόδια υπηρεσία για τη διασφάλιση και τον έλεγχο της ποιότητας των ενεργειακών ελέγχων στην οποία οι ενεργειακοί ελεγκτές υποχρεούνται να γνωστοποιούν τη διενέργεια των ενεργειακών ελέγχων τους και να υποβάλλουν τις σχετικές εκθέσεις.

Στην παράγραφο 16 προβλέπεται η δυνατότητα η αρμόδια υπηρεσία της παραγράφου 15 να επικουρείται από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες και οι σχετικές λεπτομέρειες καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα.

Στην παράγραφο 17 ορίζεται ότι η ιδιότητα του ενεργειακού ελεγκτή είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου ή υπαλλήλου Ν.Π.Δ.Δ. με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

(Οι παράγραφοι 1 έως και 7 αντιστοιχούν στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 της Οδηγίας. Η παράγραφος 8 αντιστοιχεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 8 της Οδηγίας. Η παράγραφος 9 αντιστοιχεί στις παραγράφους 2 και 3 της Οδηγίας. Οι παράγραφοι 10, 15 και 16 αντιστοιχούν στην παράγραφο 4 του άρθρου 8 της Οδηγίας. Η παράγραφος 11 αντιστοιχεί στην παράγραφο 6 του άρθρου 8 της Οδηγίας. Η παράγραφος 12 αντιστοιχεί στην παράγραφο 7 του άρθρου 8 της Οδηγίας. Η παράγραφος 13 αντιστοιχεί στην παράγραφο 5 του άρθρου 8 της Οδηγίας. Η παράγραφος 14 αντιστοιχεί στην παράγραφο 7 του άρθρου 8 της Οδηγίας.)

Άρθρο 10 - Μέτρηση

Στην παράγραφο 1 θεσπίζεται η υποχρέωση των διανομέων ενέργειας και των επιχειρήσεων λιανικής πώλησης ενέργειας να παρέχουν ατομικούς μετρητές στους τελικούς καταναλωτές βάσει συγκεκριμένων προϋποθέσεων.

Στην παράγραφο 2 καθορίζονται συγκεκριμένες υπηρεσίες και πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται από τους διανομείς ενέργειας, τους διαχειριστές δικτύων διανομής και τις επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας στους τελικούς καταναλωτές για τις περιπτώσεις όπου χρησιμοποιούνται ευφυή συστήματα μέτρησης της τελικής κατανάλωσης φυσικού αερίου ή/και ηλεκτρικής ενέργειας.

Στην παράγραφο 3 στις περιπτώσεις θέρμανσης, ψύξης ή ζεστού νερού ενός κτιρίου που παρέχονται από δίκτυο τηλεθέρμανσης ή από κεντρική πηγή που εξυπηρετεί πολλαπλά κτίρια προβλέπεται η τοποθέτηση συσκευής μέτρησης της κατανάλωσης θερμότητας ή ζεστού νερού στον εναλλάκτη θερμότητας ή στο σημείο διανομής.

Στην παράγραφο 4, σε πολυκατοικίες και σε κτίρια πολλαπλών χρήσεων όπου η θέρμανση/ψύξη παρέχεται από κεντρική πηγή ή δίκτυο τηλεθέρμανσης ή από κεντρική πηγή που εξυπηρετεί πολλαπλά κτίρια προβλέπεται η εγκατάσταση ατομικών μετρητών κατανάλωσης έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016 για τη μέτρηση της κατανάλωσης για θέρμανση ή ψύξη ή για ζεστό νερό σε κάθε μονάδα, εφόσον αυτό είναι τεχνικά εφικτό και οικονομικά αποδοτικό.

Στην παράγραφο 5, σε περίπτωση που η χρήση ατομικών μετρητών δεν είναι τεχνικά εφικτή ή οικονομικά αποδοτική, προβλέπεται η χρήση ατομικών καταναλωτών κόστους θερμότητας για τη μέτρηση της κατανάλωσης θερμότητας σε κάθε θερμαντικό σώμα, εκτός εάν αυτή δεν είναι οικονομικά αποδοτική, οπότε αναζητούνται εναλλακτικές, οικονομικά αποδοτικές μέθοδοι για τη μέτρηση της κατανάλωσης θερμότητας.

Στην παράγραφο 6 προβλέπεται ότι με κοινή απόφαση του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και των κατά περίπτωση συναρμόδιων υπουργών καθορίζονται κανόνες για την κατανομή του κόστους της κατανάλωσης θερμότητας ή ζεστού νερού στις περιπτώσεις πολυκατοικιών ή κτιρίων πολλαπλών χρήσεων στις οποίες παρέχεται τηλεθέρμανση ή τηλεψύξη ή με κοινόχρηστα συστήματα ψύξης ή θέρμανσης.

Στην παράγραφο 7 προβλέπεται ότι οι δαπάνες των μετρητών του παρόντος άρθρου θεωρούνται επιλέξιμες για τους τελικούς καταναλωτές στο πλαίσιο υλοποίησης συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων ή άλλων μέτρων πολιτικής.

(Η παράγραφος 1 αντιστοιχεί στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 της Οδηγίας. Η παράγραφος 2 αντιστοιχεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 9 της Οδηγίας. Η παράγραφος 3 αντιστοιχεί στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 9 της Οδηγίας. Οι παράγραφοι 4 και 5

αντιστοιχούν στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 9 της Οδηγίας. Η παράγραφος 6 αντιστοιχεί στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 9 της Οδηγίας.)

Άρθρο 11 - Τιμολόγηση

Στην παράγραφο 1 θεσπίζεται η υποχρέωση των διανομέων ενέργειας και επιχειρήσεων λιανικής πώλησης ενέργειας να παρέχουν στους τελικούς καταναλωτές ακριβείς και βασισμένες στην πραγματική κατανάλωση πληροφορίες τιμολόγησης στις περιπτώσεις που οι τελικοί καταναλωτές δεν διαθέτουν ευφυή συστήματα μέτρησης. Παρέχεται η δυνατότητα η υποχρέωση αυτή να εκπληρώνεται μέσω συστήματος τακτικής ανάγνωσης της κατανάλωσης στον μετρητή.

Στην παράγραφο 2, για την περίπτωση που πρόκειται να εγκατασταθούν ευφυή συστήματα μέτρησης, καθορίζονται προδιαγραφές τιμολόγησης και συγκεκριμένα στοιχεία ιστορικού κατανάλωσης που οφείλουν οι διανομείς ενέργειας και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας να παρέχουν στους τελικούς καταναλωτές.

Στην παράγραφο 3 καθορίζονται οι υπηρεσίες πληροφόρησης που πρέπει να παρέχουν από την 1^η Ιανουαρίου 2016 στους τελικούς καταναλωτές οι διανομείς ενέργειας και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας, ανεξάρτητα από την εγκατάσταση ή μη ευφυούς συστήματος μέτρησης.

Στην παράγραφο 4 θεσπίζεται η υποχρέωση των διανομέων ενέργειας και των επιχειρήσεων λιανικής πώλησης ενέργειας να παρέχουν στους τελικούς καταναλωτές ατελώς όλους τους λογαριασμούς και τις πληροφορίες για την κατανάλωση ενέργειας και δωρεάν πρόσβαση στα στοιχεία για την κατανάλωσή τους.

Στην παράγραφο 5 καθορίζεται ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να γίνεται η κατανομή του κόστους των πληροφοριών τιμολόγησης για την ατομική κατανάλωση θέρμανσης και ψύξης σε πολυκατοικίες και σε κτίρια πολλαπλών χρήσεων.

Στην παράγραφο 6 θεσπίζεται η υποχρέωση των διανομέων ενέργειας και των επιχειρήσεων λιανικής πώλησης ενέργειας να αναρτούν ανά έξι μήνες στο διαδίκτυο τα αποτελέσματα των δράσεων τους για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.

(Η παράγραφος 1 αντιστοιχεί στην παράγραφο 1 του άρθρου 10 της Οδηγίας. Η παράγραφος 2 αντιστοιχεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 10 της Οδηγίας. Η παράγραφος 3 αντιστοιχεί στην παράγραφο 3 του άρθρου 10 της Οδηγίας. Η παράγραφος 4 αντιστοιχεί στην παράγραφο 1 του άρθρου 11 της Οδηγίας. Η παράγραφος 5 αντιστοιχεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 11 της Οδηγίας.)

Άρθρο 12 - Ενημέρωση των καταναλωτών και πρόγραμμα ενθάρρυνσης

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι η Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει την ευθύνη για τη λήψη ενδεδειγμένων μέτρων για την προώθηση της αποδοτικής χρήσης της ενέργειας από μικρούς καταναλωτές ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των νοικοκυριών.

Στην παράγραφο 2 αναφέρονται τα στοιχεία που περιλαμβάνουν τα μέτρα της παραγράφου 1.

(Η παράγραφος 1 αντιστοιχεί στην παράγραφο 1 του άρθρου 12 της Οδηγίας. Η παράγραφος 2 αντιστοιχεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 12 της Οδηγίας.)

Άρθρο 13 - Κυρώσεις

Σε αυτό το άρθρο καθορίζονται οι κυρώσεις που υφίστανται τα υπόχρεα μέρη του άρθρου 8, οι επιχειρήσεις του άρθρου 9 και οι διανομείς ενέργειας και επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας των άρθρων 10 και 11 όταν δε συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα παραπάνω άρθρα.

Στην παράγραφο 1 καθορίζονται πρόστιμα για τα υπόχρεα μέρη που δεν συμμορφώνονται με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 8. Το πρόστιμο είναι έως διπλάσιο του κόστους συμμόρφωσης με το στόχο που έχει επιμεριστεί στα υπόχρεα μέρη.

Στην παράγραφο 2 καθορίζονται πρόστιμα για τα υπόχρεα μέρη που δεν συμμορφώνονται με τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 8. Το ύψος των προστίμων κυμαίνεται από 5.000 ευρώ έως 50.000 ευρώ.

Στην παράγραφο 3 καθορίζονται πρόστιμα για τις επιχειρήσεις της παραγράφου 10 του άρθρου 9 που δεν συμμορφώνονται με τη σχετική υποχρέωση. Το ύψος των προστίμων κυμαίνεται από 5.000 ευρώ έως 100.000 ευρώ.

Στην παράγραφο 4 καθορίζονται πρόστιμα για τους διανομείς ενέργειας και τις επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας που δεν συμμορφώνονται με τις διατάξεις των άρθρων 10 και 11. Το ύψος των προστίμων κυμαίνεται από 5.000 ευρώ έως 150.000 ευρώ.

Στην παράγραφο 5 καθορίζονται κυρώσεις για τους ενεργειακούς ελεγκτές που εκτελούν πλημμελώς το έργο τους. Οι κυρώσεις αφορούν σε:

- α) καταβολή χρηματικού προστίμου ύψους από πεντακόσια (500) έως δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ,
- β) αποκλεισμό του ενεργειακού ελεγκτή από τη διενέργεια ενεργειακών ελέγχων για περίοδο από ένα (1) έως και τρία (3) έτη και
- γ) οριστικό αποκλεισμό του ενεργειακού ελεγκτή από τη διενέργεια ενεργειακών ελέγχων.

Στην παράγραφο 6 καθορίζονται τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη για τις κυρώσεις του παρόντος άρθρου.

Στην παράγραφο 7 καθορίζεται η διαδικασία υποβολής και εξέτασης των ενστάσεων κατά της απόφασης επιβολής κυρώσεων.

Στην παράγραφο 8 προβλέπεται ότι με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας καθορίζεται η διαδικασία είσπραξης των επιβαλλόμενων προστίμων και παρέχεται η δυνατότητα αναπροσαρμογής του κατώτερου και ανώτερου ορίου τους.

Στην παράγραφο 9 προβλέπεται ότι τα πρόστιμα χρηματικά πρόστιμα βεβαιώνονται και εισπράττονται από τις Δ.Ο.Υ. σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΕΔΕ και αποτελούν έσοδα του Ειδικού Ταμείου Ενεργειακής Απόδοσης του άρθρου 20.

(Το άρθρο 13 αντιστοιχεί στο άρθρο 13 της Οδηγίας.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ - ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟ

Άρθρο 14 - Προώθηση της απόδοσης στη θέρμανση και ψύξη

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι η Διεύθυνση Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και Ηλεκτρικής Ενέργειας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει την ευθύνη για την εκπόνηση περιεκτικής αξιολόγησης του δυναμικού υλοποίησης της συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης και της αποδοτικής τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης. Επίσης καθορίζεται το περιεχόμενο της αξιολόγησης αυτής.

Στην παράγραφο 2 καθορίζεται ο τρόπος έγκρισης της αξιολόγησης καθώς και ο τρόπος και η προθεσμία κοινοποίησής της στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Επίσης καθορίζεται το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η αξιολόγηση πρέπει να επικαιροποιείται και να κοινοποιείται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Στην παράγραφο 3 προβλέπεται ότι με αποφάσεις των αρμοδίων Υπουργών ή Περιφερειαρχών θεσπίζονται μέτρα ώστε να λαμβάνονται υπόψη σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο η δυνατότητα χρήσης αποδοτικών συστημάτων θέρμανσης και ψύξης και κυρίων αυτών που χρησιμοποιούν συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης, σε συνδυασμό με τη δυνατότητα ανάπτυξης τοπικών και περιφερειακών αγορών θερμότητας.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται ότι για τους σκοπούς της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Διεύθυνση Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και Ηλεκτρικής Ενέργειας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει την ευθύνη για τη διενέργεια ανάλυσης κόστους-οφέλους. Επίσης καθορίζεται ο τρόπος έγκρισης της ανάλυσης κόστους-οφέλους καθώς και όλα τα σχετικά με αυτή στοιχεία.

Στην παράγραφο 5 προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας για θέσπιση μέτρων για την ανάπτυξη αποδοτικών υποδομών τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης ή/και για τη διευκόλυνση της ανάπτυξης συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης και τη χρήση θέρμανσης και ψύξης από απορριπτόμενη θερμότητα και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας εφόσον αυτό είναι οικονομικώς αποδοτικό.

Στην παράγραφο 6 καθορίζεται η προϋπόθεση βάσει της οποίας δεν εφαρμόζονται οι απαιτήσεις της παραγράφου 7.

Στην παράγραφο 7 καθορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες οι φορείς λειτουργίας συγκεκριμένων εγκαταστάσεων υποχρεούνται να διενεργούν ανάλυση κόστους – οφέλους. Επίσης προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας για τη θέσπιση κατευθυντήριων αρχών για τη μέθοδο, τις παραδοχές και τον χρονικό ορίζοντα της οικονομικής ανάλυσης που περιλαμβάνεται στην ανάλυση κόστους-οφέλους.

Στην παράγραφο 8 διευκρινίζεται ότι η τοποθέτηση εξοπλισμού για τη δέσμευση διοξειδίου του άνθρακα που παράγεται σε εγκαταστάσεις καύσης με σκοπό την αποθήκευσή του σε γεωλογικούς σχηματισμούς δεν θεωρείται ανακαίνιση για τους σκοπούς των περιπτώσεων β), γ) και δ) της παραγράφου 7.

Στην παράγραφο 9, προβλέπεται η υποχρέωση, στις περιπτώσεις γ) και δ) της παραγράφου 7, η ανάλυση κόστους – οφέλους να διενεργείται σε συνεργασία με τις εταιρείες που είναι υπεύθυνες για τη λειτουργία των δικτύων τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης.

Στην παράγραφο 10 καθορίζονται οι εξαιρέσεις από την υποχρέωση της παραγράφου 7.

Στην παράγραφο 11 προβλέπεται ότι με απόφαση του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας θα καθοριστεί διαδικασία επαλήθευσης για το κριτήριο εξαίρεσης που αναφέρεται στην περίπτωση α) της παραγράφου 10.

Στην παράγραφο 12 προβλέπεται ότι με απόφαση του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας θα καθοριστούν κατώτατα όρια για την εξαίρεση μεμονωμένων εγκαταστάσεων από τις διατάξεις των περιπτώσεων γ) και δ) της παραγράφου 7.

Στην παράγραφο 13 περιγράφεται η διαδικασία κοινοποίησης των ορίων της παραγράφου 12 και των εξαιρέσεων της παραγράφου 10.

Το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει κοινοποιήσει την έκθεση με τα όρια στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή από τις 31 Δεκεμβρίου 2014 προκειμένου να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Οδηγίας.

Στην παράγραφο 14 ορίζεται ο τρόπος ενσωμάτωσης των απαιτήσεων των παραγράφων 1, 4 και 7 στις αποφάσεις αφορούν τη διαδικασία έγκρισης αδειών συγκεκριμένων εγκαταστάσεων.

Στην παράγραφο 15 προβλέπεται ότι σε περιπτώσεις που συντρέχουν συγκεκριμένοι λόγοι, δύναται να εκδίδονται αποφάσεις των Υπουργών Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού κατά περίπτωση, για εξαιρέσεις μεμονωμένων εγκαταστάσεων από την απαίτηση να θέτουν σε εφαρμογή επιλογές των οποίων τα οφέλη υπερβαίνουν το κόστος, βάσει των κριτηρίων αδειοδότησης που αναφέρονται στην παράγραφο 14. Προβλέπεται επίσης ο τρόπος κοινοποίησης των εξαιρέσεων αυτών προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Στην παράγραφο 16 αναφέρονται οι εγκαταστάσεις στις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 7 έως 15.

Στην παράγραφο 17 παρέχονται κατευθυντήριες γραμμές για τη στήριξη της συμπαραγωγής και της παραγωγής και των δικτύων τηλεθέρμανσης.

Στην παράγραφο 18 ορίζεται ότι η Διεύθυνση Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και Ηλεκτρικής Ενέργειας και η Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχουν την ευθύνη για την εκπόνηση ετησίων εκθέσεων και καθορίζει το περιεχόμενο και τον χρόνο υποβολής τους στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Σημειώνεται ότι το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας γνωστοποίησε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 20 Δεκεμβρίου 2013 τα κριτήρια εξαίρεσης από την υποχρέωση διενέργειας ανάλυσης κόστους-οφέλους για την αξιοποίηση της απορριπτόμενης θερμότητας σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 6 του άρθρου 14 της Οδηγίας.

(Οι παράγραφοι 1 και 2 αντιστοιχούν στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 της Οδηγίας. Η παράγραφος 3 αντιστοιχεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 14 της Οδηγίας. Η παράγραφος 4 αντιστοιχεί στην παράγραφο 3 του άρθρου 14 της Οδηγίας. Οι παράγραφοι 5 και 6 αντιστοιχούν στην παράγραφο 4 του άρθρου 14 της Οδηγίας. Οι παράγραφοι 7, 8 και 9 αντιστοιχούν στην παράγραφο 5 του άρθρου 14 της Οδηγίας. Οι παράγραφοι 10 και 11 αντιστοιχούν στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 14 της Οδηγίας. Η παράγραφος 12 αντιστοιχεί στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 14 της

Οδηγίας. Η παράγραφος 13 αντιστοιχεί στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 14 της Οδηγίας. Η παράγραφος 14 αντιστοιχεί στην παράγραφο 7 του άρθρου 14 της Οδηγίας. Η παράγραφος 15 αντιστοιχεί στην παράγραφο 8 του άρθρου 14 της Οδηγίας. Η παράγραφος 16 αντιστοιχεί στην παράγραφο 9 του άρθρου 14 της Οδηγίας. Η παράγραφος 17 αντιστοιχεί στην παράγραφο 11 του άρθρου 14 της Οδηγίας. Η παράγραφος 18 αντιστοιχεί στην παράγραφο 6 του άρθρου 24 της Οδηγίας.)

Η παράγραφος 10 του άρθρου 14 της Οδηγίας καλύπτεται από την υπ' αριθμ. Δ6/Φ1/οικ.8786/14.05.2010 (Β 646) ισχύουσα υπουργική απόφαση, επομένως δε μεταφέρεται στο σχέδιο νόμου. Για τον ίδιο λόγο, δεν περιλαμβάνεται στο σχέδιο νόμου το Παράρτημα Χ της Οδηγίας.

Άρθρο 15 - Μετατροπή, μεταφορά και διανομή ενέργειας

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (ΡΑΕ) λαμβάνει δεόντως υπόψη την ενεργειακή απόδοση στις αποφάσεις της για τη λειτουργία των υποδομών φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι η ΡΑΕ προβλέπει κίνητρα για τους διαχειριστές συστήματος μεταφοράς και διαχειριστές δικτύων διανομής για τη διάθεση υπηρεσιών συστήματος προκειμένου οι χρήστες δικτύου να μπορούν να εφαρμόζουν μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

Στην παράγραφο 3 παρέχεται η δυνατότητα στους διαχειριστές συστήματος μεταφοράς και διαχειριστές δικτύων διανομής να καθορίζουν τις υπηρεσίες συστήματος της παραγράφου 2 υπό την προϋπόθεση ότι δεν επηρεάζεται αρνητικά η ασφάλεια του συστήματος μεταφοράς ή/και των δικτύων διανομής.

Στην παράγραφο 4 προβλέπεται ότι για την ηλεκτρική ενέργεια η ΡΑΕ διασφαλίζει ότι πληρούνται συγκεκριμένα κριτήρια για τις κανονιστικές ρυθμίσεις δικτύου διανομής και τα τιμολόγια δικτύου.

Στην παράγραφο 5 καθορίζονται τα στοιχεία, σχετικά με την ενεργειακή απόδοση των υποδομών τους, τα οποία οι διαχειριστές συστήματος μεταφοράς και οι διαχειριστές δικτύων διανομής αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, υποβάλλουν στη ΡΑΕ και ο χρόνος υποβολής τους.

Στην παράγραφο 6 προβλέπεται ότι η ΡΑΕ γνωμοδοτεί στον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, προκειμένου έως την 30^η Ιουνίου 2016 με απόφασή του να εγκριθούν προγράμματα μέτρων και επενδύσεων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στην υποδομή δικτύου τους.

Στην παράγραφο 7 προβλέπεται ότι είναι δυνατόν να εγκρίνονται από το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, στοιχεία συστημάτων και τιμολογιακών δομών που εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς για τη μεταφορά και διανομή ενέργειας μέσω δικτύου.

Στην παράγραφο 8 προβλέπονται διάφορες αρμοδιότητες της ΡΑΕ κατά την έγκριση των τιμολογίων πρόσβασης στο σύστημα μεταφοράς και στα δίκτυα διανομής ηλεκτρικής ενέργειας.

Στην παράγραφο 9 καθορίζεται η υποχρέωση των διαχειριστών συστήματος μεταφοράς και των διαχειριστών δικτύων διανομής ηλεκτρικής ενέργειας για εγγύηση μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης καθώς και ο τρόπος

που δίνουν προτεραιότητα και πρόσβαση στο δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας στη συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης.

Στην παράγραφο 10 προβλέπεται ότι με απόφαση του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας μετά από γνώμη της ΡΑΕ καθορίζονται οι κανόνες και οι διαβαθμίσεις κατάταξης των διαφόρων προτεραιοτήτων πρόσβασης και κατανομής των φορτίων στα συστήματα ηλεκτρισμού, καθώς και μεταξύ και εντός των διαφόρων τύπων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης όταν παρέχεται κατά προτεραιότητα πρόσβαση ή κατανομή φορτίων για συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης.

Στην παράγραφο 11 καθορίζεται η υποχρέωση συμμόρφωσης των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς και των διαχειριστών δικτύων διανομής προς τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα XI του άρθρου 29.

Στην παράγραφο 12, προβλέπεται ότι στους Κώδικες Διαχείρισης Συστήματος και Δικτύων διασφαλίζεται η δυνατότητα προσφοράς υπηρεσιών εξισορρόπησης και άλλων λειτουργικών υπηρεσιών από τους φορείς εκμετάλλευσης συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης σε επίπεδο διαχειριστών συστήματος μεταφοράς ή διαχειριστών δικτύων διανομής.

Στην παράγραφο 13 παρέχεται η δυνατότητα στη ΡΑΕ να απαιτεί από τους διαχειριστές συστήματος μεταφοράς και τους διαχειριστές δικτύων διανομής να μειώνουν τα τέλη σύνδεσης και τα τέλη χρήσης συστήματος προκειμένου να ενθαρρύνουν την εγκατάσταση μονάδων συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης πλησίον σημείων ζήτησης.

Στην παράγραφο 14 προβλέπεται ο τρόπος σύνδεσης σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης με το σύστημα μεταφοράς ή τα δίκτυα διανομής.

Στην παράγραφο 15 ορίζεται ότι η ΡΑΕ διασφαλίζει ότι οι πόροι που προέρχονται από την πλευρά της ζήτησης, συμμετέχουν στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας.

Στην παράγραφο 16, ορίζει ότι η ΡΑΕ διασφαλίζει την αντιμετώπιση με αμερόληπτο τρόπο των παρόχων ανταπόκρισης στην ενεργειακή ζήτηση από τους διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς και δικτύων διανομής, κατά την εκπλήρωση των απαιτήσεων για την εξισορρόπηση παραγωγής-φορτίου και τις βοηθητικές υπηρεσίες.

Στην παράγραφο 17 προβλέπεται ότι με απόφαση του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας προωθείται η πρόσβαση και η συμμετοχή της ανταπόκρισης στη ζήτηση, στην εξισορρόπηση παραγωγής-φορτίου, στην εφεδρεία και σε άλλες αγορές υπηρεσιών συστήματος. Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα στη ΡΑΕ να ορίσει τεχνικές ρυθμίσεις για τη συμμετοχή στις αγορές υπηρεσιών συστήματος με βάση τις τεχνικές απαιτήσεις των συγκεκριμένων αγορών και τις δυνατότητες ανταπόκρισης στη ζήτηση.

Στην παράγραφο 18 προβλέπεται ότι με απόφαση του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας καθορίζονται όροι, προϋποθέσεις και κίνητρα ώστε οι φορείς εκμετάλλευσης των εγκαταστάσεων που πραγματοποιούν καύση καυσίμων με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των πενήντα MW να βελτιώσουν τα μέσα ετήσια καθαρά λειτουργικά τους ποσοστά.

(Οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 αντιστοιχούν στην παράγραφο 1 του άρθρου 15 της Οδηγίας. Οι παράγραφοι 5 και 6 αντιστοιχούν στην παράγραφο 2 του άρθρου 15 της Οδηγίας. Η παράγραφος 7 αντιστοιχεί στην παράγραφο 3 του άρθρου 15 της Οδηγίας. Η παράγραφος 8

αντιστοιχεί στην παράγραφο 4 του άρθρου 15 της Οδηγίας. Η παράγραφος 9, 10 και 11 αντιστοιχούν στην παράγραφο 5 του άρθρου 15 της Οδηγίας. Οι παράγραφοι 12 και 13 αντιστοιχούν στην παράγραφο 6 του άρθρου 15 της Οδηγίας. Η παράγραφος 14 αντιστοιχεί στην παράγραφο 7 του άρθρου 15 της Οδηγίας. Οι παράγραφοι 15, 16 και 17 αντιστοιχούν στην παράγραφο 8 του άρθρου 15 της Οδηγίας. Η παράγραφος 18 αντιστοιχεί στην παράγραφο 9 του άρθρου 15 της Οδηγίας.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV - ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16 - Συστήματα αναγνώρισης προσόντων, διαπίστευσης και πιστοποίησης

Στην παράγραφο 1 προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας για τη θέσπιση διαφανούς και αξιόπιστου προς τους καταναλωτές καθεστώτος πιστοποίησης ενεργειακών ελεγκτών.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι με όμοια απόφαση δύναται να θεσπίζονται καθεστώτα πιστοποίησης των εγκαταστατών κτιρίων ή κτιριακών μονάδων.

Στην παράγραφο 3 προβλέπεται ότι το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας δημοσιοποιεί τα καθεστώτα πιστοποίησης της παραγράφου 1 προκειμένου οι τελικοί καταναλωτές να γνωρίζουν την ύπαρξή τους.

(Το άρθρο 16 αντιστοιχεί στο άρθρο 16 της Οδηγίας)

Άρθρο 17 - Πληροφόρηση και κατάρτιση

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας τηρεί ειδικό διαδικτυακό χώρο για την ενημέρωση όλων των πολιτών και των ενδιαφερομένων συντελεστών της αγοράς για τους διαθέσιμους μηχανισμούς ενεργειακής απόδοσης και το υφιστάμενο νομικό και οικονομικό πλαίσιο, τους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς για τα προγράμματα κατάρτισης, καθώς και κάθε άλλο μέτρο στο πλαίσιο εφαρμογής του νόμου.

Στην παράγραφο 2, ορίζεται ότι οι φορείς της κεντρικής δημόσιας διοίκησης υποχρεούνται να αναρτούν στους επίσημους διαδικτυακούς χώρους που διατηρούν, πληροφοριακό υλικό σχετικά με τα έργα ενεργειακής αναβάθμισης των κτιριακών εγκαταστάσεων τους.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται ότι στα Εθνικά Σχέδια Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης είναι υποχρεωτικό να περιλαμβάνονται δράσεις δημοσιότητας.

(Το άρθρο 17 αντιστοιχεί στο άρθρο 17 της Οδηγίας)

Άρθρο 18 - Ενεργειακές υπηρεσίες

Στην παράγραφο 1 ορίζονται οι τρόποι με τους οποίους προωθείται η αγορά των ενεργειακών υπηρεσιών και η πρόσβαση σε αυτή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει την ευθύνη για την ορθή λειτουργία της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών και αναφέρονται οι ενέργειες που πρέπει να γίνονται για το σκοπό αυτό.

Στην παράγραφο 3 διασφαλίζεται ότι οι διανομείς ενέργειας και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας θα απέχουν από δραστηριότητες που θα παρεμποδίζουν τη ζήτηση και

την προμήθεια ενεργειακών υπηρεσιών ή άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης ή την ανάπτυξη αγορών παρόμοιων υπηρεσιών ή μέτρων.

(Η παράγραφος 1 αντιστοιχεί στην παράγραφο 1 του άρθρου 18 της Οδηγίας. Η παράγραφος 2 αντιστοιχεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 18 της Οδηγίας. Η παράγραφος 3 αντιστοιχεί στην παράγραφο 3 του άρθρου 18 της Οδηγίας.)

Άρθρο 19 - Άλλα μέτρα προώθησης της ενεργειακής απόδοσης

Στο άρθρο αυτό παρέχεται η δυνατότητα έκδοσης κοινής απόφασης του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού για τη θέσπιση χρηματοοικονομικών μέσων ή και κινήτρων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση και για την ανάπτυξη της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών. Με όμοια απόφαση δύναται να χορηγούνται ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, με την επιφύλαξη του Κανονισμού 1407/2013.

(Η ανωτέρω ρύθμιση αντιστοιχεί στην παράγραφο 1 του άρθρου 20 της Οδηγίας)

Σχετικά με τις διατάξεις του άρθρου 19 της Οδηγίας που αφορούν στην άρση ρυθμιστικών και μη ρυθμιστικών φραγμών που εμποδίζουν την ενεργειακή απόδοση, επισημαίνεται ότι μέχρι τώρα δεν έχουν διαπιστωθεί τέτοιοι φραγμοί. Σε περίπτωση που εντοπιστούν εμπόδια προώθησης της βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, θα ληφθούν όλα τα αναγκαία θεσμικά και άλλα μέτρα για την άρση τους.

Άρθρο 20 - Χρηματοδοτική και τεχνική υποστήριξη μέσω του Ειδικού Ταμείου Ενεργειακής Απόδοσης

Στην παράγραφο 1 προβλέπεται ότι το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σε συνεργασία με τους κατά περίπτωση αρμόδιους φορείς, έχει την ευθύνη για τη δημιουργία ή τη χρήση υπαρχόντων μηχανισμών χρηματοδότησης για μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

Στην παράγραφο 1 προβλέπεται ότι με προεδρικό διάταγμα δημιουργείται Ειδικό Ταμείο Ενεργειακής Απόδοσης.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι μέχρι την ίδρυση του Ειδικού Ταμείου Ενεργειακής Απόδοσης, χρησιμοποιείται το Πράσινο Ταμείο, για τη χρηματοδότηση προγραμμάτων και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, καθώς και για την ανάπτυξη της αγοράς παροχής ενεργειακών υπηρεσιών

Στην παράγραφο 3 προβλέπεται ότι στα έσοδα του Πράσινου Ταμείου προστίθενται τα έσοδα που προκύπτουν από την εφαρμογή της ενσωμάτωσης της Οδηγίας.

Στην παράγραφο 4 αντικαθίσταται η 4^η ομάδα πόρων του Πράσινου Ταμείου ώστε να περιλαμβάνει πόρους βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

(Η παράγραφος 1 αντιστοιχεί στην παράγραφο 4 του άρθρου 20 της Οδηγίας.)

Άρθρο 21 - Συντελεστές μετατροπής

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι για τη σύγκριση της εξοικονόμησης ενέργειας και τη μετατροπή σε συγκρίσιμη μονάδα ισχύουν οι συντελεστές μετατροπής που αναφέρονται στο παράρτημα IV του άρθρου 29.

ΜΕΡΟΣ Β' ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22 – Πράσινες Δημόσιες Συμβάσεις

Με το άρθρο αυτό αντικαθίσταται το άρθρο 18 του ν.3855/2010 όσον αφορά το επισπεύδον Υπουργείο (Υπουργείο Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού αντί για το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας), καθώς και θέματα σχετικά με τη σύσταση και λειτουργία Επιτροπής για την προώθηση των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων.

Άρθρο 23 – Σχέδιο Δράσης Αντιμετώπισης της Ενεργειακής Πενίας

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Ενέργειας και Περιβάλλοντος εκπονεί Σχέδιο Δράσης για την Αντιμετώπιση της Ενεργειακής Πενίας, στο οποίο αποτυπώνονται δράσεις για τη βελτίωση της ενεργειακής αποδοτικότητας καθώς και άλλα μέτρα κοινωνικής πολιτικής ή τιμολόγησης ενέργειας. Προβλέπεται επίσης η σύσταση Επιτροπής υλοποίησης του Σχεδίου Δράσης με απόφαση του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Ενέργειας και Περιβάλλοντος, ενώ ορίζεται προθεσμία εκπόνησης του σχεδίου το αργότερο σε έξι μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου.

Άρθρο 24 – Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών και Εξοικονόμησης Ενέργειας

Στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού ορίζεται το Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών και Εξοικονόμησης Ενέργειας (ΚΑΠΕ) και ως το Εθνικό Κέντρο για την υποστήριξη της εφαρμογής της εθνικής πολιτικής για τη βελτίωση της ενεργειακής αποδοτικότητας.

Στην παράγραφο 2 αναφέρονται ενδεικτικά οι δραστηριότητες και παρεχόμενες υπηρεσίες που παρέχει το ΚΑΠΕ, όπως υπηρεσίες τεχνικού εμπειρογνώμονα σε δημόσιους φορείς για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση δράσεων βελτίωσης της ενεργειακής αποδοτικότητας, δράσεις ενημέρωσης, ευαισθητοποίησης και τεχνικής κατάρτισης, καθώς και τεχνική και επιστημονική υποστήριξη του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας για θέματα ενεργειακής απόδοσης, εξοικονόμησης ενέργειας, ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και συμπαραγωγής.

Άρθρο 25

Τροποποίηση διατάξεων του νόμου 4152/2013 «Επείγοντα μέτρα εφαρμογής των νόμων 4046/2012, 4093/2012 και 4127/2013» (Α 107)

Με την Υποπαράγραφο Ι.2 της παραγράφου Ι του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 εισήχθη η υποχρέωση καταβολής ετήσιου τέλους διατήρησης Άδειας Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας, για τους σταθμούς ΑΠΕ. Η υποχρέωση καταβολής του ετήσιου τέλους εκκινεί σε διαφορετικούς χρόνους, ανάλογα με την τεχνολογία, από τη λήψη της Άδειας Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας, ενώ η υποχρέωση καταβολής του ετήσιου τέλους παύει με την καταβολή της εγγυητικής της υποπαραγράφου Ι.1, παρ. Ι του ίδιου άρθρου του νόμου.

Δεδομένου, ότι κατά την πρώτη εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής εμφανίστηκαν προβλήματα ως προς την ερμηνεία των ειδικότερων ρυθμίσεων της υποπαραγράφου για σταθμούς που διαθέτουν Άδειες Παραγωγής σε Κορεσμένα Δίκτυα, για το χρόνο παύσης της υποχρέωσης καταβολής του τέλους σε σχέση με τις υποχρεώσεις της υποπαραγράφου Ι.1, αλλά και προβλήματα στην εφαρμογή των διατάξεων και στη λειτουργία του σχετικού διοικητικού συστήματος διαχείρισης από τη ΛΑΓΗΕ ΑΕ, τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας και το ΥΠΑΠΕΝ.

Προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα αυτά, να καταστεί δυνατή η υλοποίηση των νομοθετικών προβλέψεων και να αντιμετωπιστούν ασάφειες, αλλά και τυχόν δυσανάλογα αρνητικές οικονομικές επιπτώσεις σε έργα για τα οποία η καθυστέρηση υλοποίησης εντός των αναμενόμενων χρόνων οφείλεται στον κορεσμό των δικτύων, συνθετότητα των έργων ή/και κενά του νομοθετικού πλαισίου, προτείνονται με το εν λόγω σχέδιο νόμου:

- α) καθορισμός σαφούς διαδικασίας για την εφαρμογή των διατάξεων (χρονοδιάγραμμα, ρόλοι και αρμοδιότητες),
- β) αναδιτύπωση της περ. 8 της υφιστάμενης υποπαραγράφου και αναφορά σε συγκεκριμένες αποφάσεις καθορισμού περιοχών με κορεσμένα δίκτυα. Συνολική εξαίρεση για τους κατόχους αδειών παραγωγής στις περιοχές αυτές και
- γ) αύξηση των χρόνων κατά τους οποίους γεννάται η υποχρέωση καταβολής του τέλους για τους υβριδικούς και ηλιοθερμικούς σταθμούς.

Επίσης, διατηρείται η δυνατότητα επέκτασης, με απόφαση του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, των ρυθμίσεων της υποχρέωσης καταβολής ετήσιου τέλους και σε σταθμούς ΑΠΕ ή ΣΗΘΥΑ που απαλλάσσονται από την υποχρέωση λήψης άδειας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Με τον τρόπο αυτό, για ώριμα έργα που καταβάλλουν το τέλος εξασφαλίζεται η δυνατότητα υλοποίησής τους, ενώ αποθαρρύνεται η δέσμευση ηλεκτρικού χώρου για έργα που λαμβάνουν άδειες, αλλά δεν υλοποιούνται εντός των προθεσμιών που έχουν τεθεί.

Άρθρο 26 – Καταργούμενες

Στο άρθρο αυτό αναφέρονται τα άρθρα που καταργούνται από το ν. 3855/2010, το ν. 3734/2009 και από την κοινή υπουργική απόφαση 12400/2011.

(Η παράγραφος 1 αντιστοιχεί στην παράγραφο 1 του άρθρου 27 της Οδηγίας και η παράγραφος 2 αντιστοιχεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 27 της Οδηγίας.)

Άρθρο 27 - Τροποποιούμενες διατάξεις

Στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού προστίθεται η υποχρέωση κατά την υποβολή εκθέσεων, δυνάμει της υπ' αριθμ. 36060/1155/Ε.103/13.06.2013 υπουργικής απόφασης, να συμπεριλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με τα επίπεδα ενεργειακής απόδοσης των εγκαταστάσεων που πραγματοποιούν καύση καυσίμων με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ πενήντα μεγαβάτ (50 MW) και άνω.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού προστίθεται διάταξη στο προεδρικό διάταγμα 32/2010, που αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του προεδρικού διατάγματος 7/2011, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι απαιτήσεις για την ενεργειακή απόδοση και οι συστηματικές απαιτήσεις του νόμου.

(Η παράγραφος 1 αντιστοιχεί στην παράγραφο 9 του άρθρου 15 της Οδηγίας και η παράγραφος 2 αντιστοιχεί στην παράγραφο 3 του άρθρου 27 της Οδηγίας.)

Άρθρο 28 - Μεταβατικές διατάξεις

Στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού προβλέπεται η διατήρηση των εξουσιοδοτικών πράξεων του άρθρου 7 του ν. 3734/2009 που έχουν εκδοθεί.

Με τις μεταβατικές διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 αντιμετωπίζονται οι περιπτώσεις υπόχρεων, οι οποίοι κατέβαλαν ως όφειλαν το σχετικό τέλος έως το τέλος Μαρτίου 2015 και για τους οποίους πρέπει να γίνει επαναπροσδιορισμός και διόρθωση των ποσών, καθώς και οι περιπτώσεις όσων δεν κατέβαλαν το ετήσιο τέλος και για τους οποίους δίνεται χρονικό περιθώριο για την καταβολή του έως την 31.10.2015

Άρθρο 29 - Παραρτήματα

Στο άρθρο αυτό ορίζεται ότι τα παραρτήματα I έως XIII του άρθρου 29 αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του παρόντος νόμου, τα οποία δύναται να τροποποιούνται σύμφωνα με τα εκάστοτε ισχύοντα στο ενωσιακό δίκαιο με αποφάσεις του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού.

Άρθρο 30 - Έναρξη ισχύος

Στο άρθρο αυτό ορίζεται ότι ο νόμος αυτός αρχίζει να ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι - ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΑΠΟ ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ

Μέρος Ι - Γενικές αρχές

Στο μέρος 1 του παραρτήματος Ι περιγράφεται η μεθοδολογία υπολογισμού της ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή.

Μέρος ΙΙ

Στο μέρος 2 του παραρτήματος Ι αναφέρονται οι τεχνολογίες συμπαραγωγής που καλύπτονται από τον παρόντα νόμο, όπως επίσης και οι κατευθυντήριες γραμμές που πρέπει να ακολουθούνται κατά την υλοποίηση και εφαρμογή των γενικών αρχών υπολογισμού της ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή.

Στο παράρτημα αυτό έχει υιοθετηθεί αντί του όρου «κινητήρας» στις τεχνολογίες συμπαραγωγής ο όρος «μηχανή» καθώς αποτελεί ακριβή μετάφραση του όρου engine που χρησιμοποιείται στο αγγλικό κείμενο της Οδηγίας, και είναι επίσης όρος ευρέως διαδεδομένος στην εθνική νομοθεσία.

(Το παράρτημα Ι αντιστοιχεί στο παράρτημα Ι της Οδηγίας.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ - ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Στο παράρτημα ΙΙ περιγράφεται η μεθοδολογία για τον υπολογισμό της απόδοσης της συμπαραγωγής και της εξοικονόμησης πρωτογενούς ενέργειας από συμπαραγωγή.

(Το παράρτημα ΙΙ αντιστοιχεί στο παράρτημα ΙΙ της Οδηγίας.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ - ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ, ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΤΙΡΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Στο παράρτημα ΙΙΙ καθορίζεται το πλαίσιο απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης που υποχρεούνται να ακολουθούν οι κεντρικές δημόσιες διοικήσεις κατά την αγορά προϊόντων, υπηρεσιών ή κτηρίων, στο βαθμό που η υποχρέωση είναι συμβατή προς τα κριτήρια της οικονομικής αποδοτικότητας, οικονομικής σκοπιμότητας, της γενικότερης βιωσιμότητας, της τεχνικής καταλληλότητας, καθώς και τον επαρκή ανταγωνισμό.

(Το παράρτημα ΙΙΙ αντιστοιχεί στο παράρτημα ΙΙΙ της Οδηγίας.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV - ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΓΙΑ ΤΕΛΙΚΗ ΧΡΗΣΗ - ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ

Στο παράρτημα ΙV παρατίθεται πίνακας με συντελεστές μετατροπής που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του ενεργειακού περιεχομένου των επιλεγμένων καυσίμων για τελική χρήση στο πλαίσιο του παρόντος νόμου.

(Το παράρτημα ΙV αντιστοιχεί στο παράρτημα ΙV της Οδηγίας.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V - ΚΟΙΝΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ Η ΑΛΛΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 8

Στο παράρτημα V καθορίζονται κοινές μέθοδοι για τον υπολογισμό των επιπτώσεων των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης ή άλλων μέτρων πολιτικής.

Στην περίπτωση 1 καθορίζονται οι τέσσερις μέθοδοι που δύνανται να χρησιμοποιούν τα υπόχρεα, συμμετέχοντα ή εξουσιοδοτηθέντα μέρη ή οι δημόσιες αρχές επιβολής για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας από τα καθεστώτα και μέτρα που έχουν υποχρέωση να επιτύχουν.

Στις περιπτώσεις 2 αναφέρονται οι αρχές που πρέπει να ακολουθούνται κατά τον προσδιορισμό της εξοικονόμησης ενέργειας μέτρων πολιτικής συγκεκριμένων παραγράφων του άρθρου 8.

Στην περίπτωση 3 καθορίζεται το περιεχόμενο και τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνει η απόφαση της παραγράφου 1 του άρθρου 8 και η προθεσμία κοινοποίησής της στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(Το παράρτημα V αντιστοιχεί στο παράρτημα V της Οδηγίας.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI - ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΜΕΡΟΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Στο παράρτημα VI καθορίζονται τα ελάχιστα κριτήρια για τους ενεργειακούς ελέγχους που θεσπίζονται με το άρθρο 9.

(Το παράρτημα VI αντιστοιχεί στο παράρτημα VI της Οδηγίας.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII - ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ

Στο παράρτημα VII περιλαμβάνονται οι ελάχιστες απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται κατά την τιμολόγηση των ενεργειακών καταναλώσεων των τελικών καταναλωτών και πιο συγκεκριμένα η τιμολόγηση βάσει της πραγματικής κατανάλωσης, ο προσδιορισμός των ελάχιστων πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνονται στο λογαριασμό, η παροχή συμβουλών ενεργειακής απόδοσης στους τελικούς καταναλωτές μέσω των λογαριασμών και άλλες μορφές ενημέρωσης των τελικών καταναλωτών.

(Το παράρτημα VII αντιστοιχεί στο παράρτημα VII της Οδηγίας.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII - ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΣΤΗ ΘΕΡΜΑΝΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΞΗ

Στο παράρτημα VIII καθορίζεται το περιεχόμενο της περιεκτικής αξιολόγησης του δυναμικού υλοποίησης συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης και της αποδοτικής τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης του άρθρου 14 με τις απαραίτητες πληροφορίες που αυτή πρέπει να εμπεριέχει.

(Το παράρτημα VIII αντιστοιχεί στο παράρτημα VIII της Οδηγίας.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX - ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΟΣΤΟΥΣ-ΟΦΕΛΟΥΣ

Μέρος 1 - Γενικές αρχές της ανάλυσης κόστους-οφέλους

Στο μέρος 1 του παραρτήματος IX καθορίζονται ο σκοπός και το περιεχόμενο της ανάλυσης κόστους οφέλους που περιγράφεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 14.

Μέρος 2 - Αρχές για τον σκοπό του άρθρου 14 παράγραφοι 7 και 14

Στο μέρος 2 παρατίθενται οι πληροφορίες που παρέχουν οι αναλύσεις κόστους – οφέλους για τα μέτρα που αναφέρονται στις παραγράφους 7 και 14 του άρθρου 14.

(Το παράρτημα IX αντιστοιχεί στο παράρτημα IX της Οδηγίας.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X - ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΔΙΚΤΥΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Στο παράρτημα X περιγράφονται απαιτήσεις που αφορούν τις κανονιστικές ρυθμίσεις και τα τιμολόγια δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας.

(Το παράρτημα X αντιστοιχεί στο παράρτημα XI της Οδηγίας.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XI - ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΓΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΔΙΚΤΥΩΝ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

Στο παράρτημα XI αναφέρονται οι απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης για τους διαχειριστές συστήματος μεταφοράς και δικτύων διανομής που αφορούν τεχνικές προσαρμογές, τη βελτίωση της λειτουργίας του δικτύου και τη σύνδεση παραγωγών από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης.

(Το παράρτημα XI αντιστοιχεί στο παράρτημα XII της Οδηγίας.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XII - ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟΜΕΑ Ή ΣΕ ΣΧΕΤΙΚΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Στο παράρτημα XII καθορίζεται το ελάχιστο περιεχόμενο των συμβάσεων ενεργειακής απόδοσης με τον δημόσιο τομέα ή των σχετικών όρων διαγωνισμού.

(Το παράρτημα XII αντιστοιχεί στο παράρτημα XIII της Οδηγίας.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIII - ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Στο παράρτημα XIII συνοψίζεται όλη η διαδικασία και η μεθοδολογία που ακολουθείται για τις εκθέσεις που αναφέρονται στο κείμενο του νόμου. Σε κάθε μέρος του αναφέρονται οι πληροφορίες αναλυτικά που περιλαμβάνονται σε συγκεκριμένες εκθέσεις.

Μέρος 1 - Γενικό πλαίσιο για τις ετήσιες εκθέσεις

Στο μέρος 1 καθορίζεται το ελάχιστο περιεχόμενο των πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνουν οι ετήσιες εκθέσεις του άρθρου 3.

Μέρος 2 - Γενικό πλαίσιο για τα ΕΣΔΕΑ

Στο μέρος 2 καθορίζεται το ελάχιστο περιεχόμενο των πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνουν τα ΕΣΔΕΑ του άρθρου 4.

(Το παράρτημα XIII αντιστοιχεί στο παράρτημα XIV της Οδηγίας.)

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Το παράρτημα Χ της Οδηγίας δεν περιλαμβάνεται στο νόμο επειδή καλύπτεται από την υπ' αριθμ. Δ6/Φ1/οικ.8786/14.05.2010 υπουργική απόφαση.

Οι Υπουργοί

Εσωτερικών και
Διοικητικής Ανασυγκρότησης

Νικόλαος Βούτσικς

Αντιφυλακής Εθνικής Ασφαλείας

Δημήτριος Βιτσας

Οικονομικών

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Οικονομίας, Υποδομών,
Ναυτιλίας και Τουρισμού

Γεώργιος Σταθάκης

Παραγωγικής Ανασυγκρότησης,
Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Παναγιώτης Σκουρλέτης

Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών

Δημήτριος Μάρδας

Αθήνα 12/8/2015